

БЕЗПЕКА НА ДОРОГАХ УКРАЇНИ ЗАРАДИ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ

Проект станом на 15.06.2017

Перший міжнародний Конгрес з питань реформування системи управління безпеки дорожнього руху (22 – 23 червня 2017 року, м. Київ)

ПІДСУМКОВА РЕЗОЛЮЦІЯ

Ми, - учасники Першого міжнародного конгресу з питань реформування системи управління безпеки дорожнього руху, - представники Уряду та Верховної Ради України, міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади України, державних і приватних підприємств, установ та організацій транспортно-дорожнього комплексу, освітньої та наукової спільноти, ділових та експертних кіл, страхового ринку і бізнесу, засобів масової інформації, інститутів громадського суспільства, які опікуються питаннями безпеки дорожнього руху, міжнародних і європейських організацій та фінансових інституцій, дипломатичних представництв іноземних країн в Україні,

ВІДЗНАЧАЮЧИ роботу, яку виконали ініціатори конгресу: Торгово-промислова палата України та Науково-дослідний інститут безпеки дорожнього руху у взаємодії з органами державної влади та громадськими організаціями щодо його організації та проведенню,

ВИЗНАЮЧИ, що безпека на дорогах є однією із значних проблем сучасного світу і питання убезпечення дорожнього руху є вкрай актуальним як на національному рівні, так і на глобальному, оскільки людські втрати від дорожньо-транспортного травматизму є серйозним чинником, що негативно впливає не тільки на охорону життя та здоров'я людей, але й на соціально-економічний прогрес і досягнення країнами поставлених цілей розвитку,

УСВІДОМЛЮЮЧИ масштаби смертності на дорогах у всьому світі та в Україні, а також те, що дорожньо-транспортний травматизм знаходиться на восьмому місці серед основних причин смертності і є головною причиною смертності серед молоді віком 15-29 років, а за прогнозами експертів, без

прийняття невідкладних заходів дорожньо-транспортні пригоди стануть п'ятою провідною причиною смертності до 2030 року,

ПІДТРИМУЮЧИ І КЕРУЮЧИСЬ резолюціями Генеральної Асамблеї ООН від 10 травня 2010 року № 64/255 «Підвищення безпеки дорожнього руху в усьому світі», якою проголошено 2011-2020 роки Десятиліттям дій із забезпечення безпеки дорожнього руху ООН; від 15 вересня 2015 року № 70/1 «Перетворення нашого світу: Порядок денний в галузі сталого розвитку на період до 2030 року», якою визначені Цілі сталого розвитку, в тому числі з питань безпеки дорожнього руху; від 15 квітня 2016 року № 70/260 «Підвищення безпеки дорожнього руху в усьому світі»; а також «Бразиліанською декларацією з безпеки дорожнього руху», прийнятою в рамках Глобальної конференції високого рівня з питань безпеки дорожнього руху, що відбулася в Бразилії в 18-19 листопада 2015 року,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ положення та основні вимоги Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, Транспортної стратегії України на період до 2020 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2010 року № 2174-р, та Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Стан і перспективи забезпечення в Україні безпеки дорожнього руху», схвалених постановою Верховної Ради України від 13 квітня 2016 року № 1091-VIII,

ВРАХОВУЮЧИ доповіді Всесвітньої організації охорони здоров'я про стан безпеки дорожнього руху в світі та європейському регіоні, звіти Світового Банку з питань унеможливлення безпеки дорожнього руху, в тому числі «Аналіз спроможності України у сфері управління безпекою дорожнього руху та розробка стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху», а також напрацювання та рекомендації експертів міжнародних та європейських інституцій у цій сфері,

ВІДЗНАЧАЮЧИ важливість ініціатив та пропозицій, підготовлених в рамках проведених в Україні Глобальних та національних Тижнів безпеки дорожнього руху,

ПОВНІСТЮ ПІДТРИМУЮЧИ необхідність досягнення основної мети оголошеного періоду з 2011 по 2020 роки «Десятиліттям дій щодо забезпечення безпеки дорожнього руху» – врятувати 5 мільйонів життів,

ВИЗНАЮЧИ успіхи деяких світових та європейських країн у постановці та досягненні власних амбітних цілей щодо забезпечення безпеки дорожнього руху, а також їх закріплення на законодавчому рівні,

ЗВАЖАЮЧИ на те, що відповідно до Конституції України людина, її життя і здоров'я визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю,

УСВІДОМЛЮЮЧИ те, що стан безпеки дорожнього руху в Україні продовжує залишатися серйозною соціально-економічною проблемою, а загальний стан безпеки дорожнього руху не в повній мірі задовольняє всі очікування держави і суспільства,

ВРАХОВУЮЧИ відсутність на сьогодні в Україні ключових довго- та середньострокових основоположних стратегічних та комплексних програмних документів з питань безпеки дорожнього руху,

БУДУЧИ ПЕРЕКОНАНИМИ в тому, що саме національна політика, яка включає основні фактори ризику у сфері безпеки дорожнього руху, є найважливішим елементом при досягненні та підтримці високого рівня забезпечення безпеки дорожнього руху в рамках держав,

ПРАГНУЧИ досягти кращих показників в убезпеченні дорожнього руху в Україні та створенні безпечних умов пересування учасникам дорожнього руху, усунути системні проблеми та прогалини у забезпеченні безпеки дорожнього руху в Україні та забезпечити покращення ситуації з аварійністю на дорогах в цілому,

БАЖАЮЧИ досягти зниження рівня смертності внаслідок ДТП в Україні щонайменше на 30 відсотків до 2020 року, меншого ступеня тяжкості наслідків ДТП для учасників дорожнього руху та зменшення соціально-економічних втрат України від дорожньо-транспортного травматизму, а також запровадити ефективну систему управління безпекою дорожнього руху для забезпечення захисту життя та здоров'я населення,

ПІДТВЕРДЖУЮЧИ необхідність подальшої консолідації сил державних інституцій, бізнесу, неурядових організацій, наукової спільноти та громадськості у сфері безпеки для вжиття реальних та дієвих заходів для підвищення рівня безпеки дорожнього руху, активізації міжнародного співробітництва та обміну інформацією з питань безпеки дорожнього руху,

КОНСТАТУЮЧИ, що за результатами обговорення на «полях» Першого міжнародного Конгресу проблематики реформування системи управління безпеки дорожнього руху в Україні, його учасниками підготовлено низку актуальних пропозицій (план дій), які можуть бути розглянуті та ухвалені в установленому порядку Кабінетом Міністрів та Верховною радою України:

ВВАЖАЄМО ЗА ДОЦІЛЬНЕ:

З УРАХУВАННЯМ обговорення та пропозицій - у рамках роботи Секції № 1 «Економічні механізми підвищення безпеки дорожнього руху»:
Рекомендувати Кабінетові Міністрів України за участі заінтересованих центральних органів виконавчої влади, національних наукових закладів та міжнародних експертів:

1. Здійснити обрахунок загального обсягу втрачених років потенційного життя через передчасну смертність від ДТП в Україні.
2. Розробити методики оцінки вартості життя жителя України: обґрунтування теоретичних положень і розробка практичних рекомендацій, спрямованих на удосконалення організаційно-методичних положень оцінки людського капіталу.
3. Законодавче врегулювати питання затвердження граничної вартості людського життя.
4. Розробити методики оцінки соціально-економічних збитків держави від ДТП.
5. Виробити теоретичні основи оцінки соціально-економічного збитку від ДТП, що відповідають сучасним реаліям і є науково обґрунтованою та порівнянною з аналогічними методиками інших країн: максимально повне урахування всіх втрат, які суспільство і держава несе в зв'язку зі смертю, повною або частковою втратою працездатності потерпілого; врахування тяжкості наслідків ДТП для окремої людини і його сім'ї, витрати виробничого характеру, недоотриманий дохід, а також часовий інтервал реабілітації, лікування та втрати працездатності в цей період.
6. Уніфікувати підходи до розрахунку економічного збитку від втрати життя та розробити єдину методологію оцінки втрат держави згідно міжнародних стандартів.
7. Рекомендувати Мінсоцполітики, МЕРТ, МОЗ, Мінфіну за участі, національних наукових закладів та міжнародних експертів розробити та затвердити в установленому порядку нормативний документ: «Методика оцінки і розрахунку нормативів соціально-економічного збитку від дорожньо-транспортних пригод», який регламентував би розрахунок економічного збитку, нанесеного загибеллю в результаті ДТП.
8. Рекомендувати МЕРТ, Мінсоцполітики, Мінфіну, МОЗ, Нацполіції та Держстату організувати щорічне визначення обсягу соціально-економічного збитку від дорожньо-транспортних пригод для кожної

області України з урахуванням специфіки регіону та проведення порівняльного аналізу ситуації по регіонах та у країні в цілому.

9. Рекомендувати Мінсополітики, МОЗу забезпечити створення та підтримку єдиної автоматизованої інформаційної системи збору та аналізу статистичних даних з травматизму і смертності в результаті ДТП.
10. Рекомендувати МЕРТ, Мінсоцполітики, Мінфіну, МОЗ, Нацполіції та Держстатусатвердити Методику оцінювання втрат від дорожньо-транспортних пригод та обґрунтування економічної ефективності державного фінансування заходів з безпеки дорожнього руху.

З УРАХУВАННЯМ обговорень та пропозицій - в рамках роботи Секції №2 «Захист прав та інтересів жертв ДТП»:

1. Розробити та затвердити на законодавчому рівні єдиний уніфікований підхід до формування державної політики із забезпечення безпеки дорожнього руху та відповідно приведення правового регулювання основних засад державної політики із забезпечення БДР України у відповідність з основними здобутками передового світового досвіду.
2. Визначити пріоритетом в розвитку держави забезпечення БДР як складової національної безпеки. Внести зміни до Закону України «Про основи національної безпеки» Ст. 7. (Загрози національним інтересам і національній безпеці України) у соціальній та гуманітарній сферах доповнити наступним пунктом «...соціально-економічні наслідки втрат від ДТП».
3. У зв'язку з відсутністю статистичних даних щодо інвалідизації внаслідок ДТП МОЗ України розробити форму статистичної звітності для МСЕК де в нозології чітко вказати, що інвалідність отримано в наслідок ДТП.
4. МОЗ України розробити єдину Концепцію надання медичної допомоги постраждалим під час ДТП (спеціалізовані лікувальні заклади, центри травми, пришляхові лікарні, єдині принципи етапного транспортування та лікувально - діагностичних протоколів для лікувально-транспортних бригад).
5. Внести зміни до Закону України «Про дорожній рух», де визначити основні принципи державної політики у сфері дорожнього руху та забезпечення його безпеки, а саме: пріоритет життя та здоров'я учасників дорожнього руху над економічними результатами

господарської діяльності; пріоритет відповідальності держави за забезпечення безпеки дорожнього руху над відповідальністю учасників дорожнього руху; дотримання інтересів громадян, суспільства та держави у сфері дорожнього руху та забезпечення його безпеки; програмно-цільовий підхід до діяльності щодо забезпечення безпеки дорожнього руху.

6. Перекваліфікувати керування транспортним засобом у нетверезому стані або під дією наркотиків, як посягання на життя людей, а ДТП, скоєне у нетверезому стані, як замах на життя людини.
7. ДТП вважати не просто порушенням Правил дорожнього руху, а наслідком штучно створеного соціального ризику.
8. МОЗ, Мініфраструктури, Мінінфорполітики посилити роз'яснення серед учасників дорожнього руху про соціальні ризики, пов'язані з ДТП і соціальні наслідки при скоєнні ДТП незалежно від конкретного винуватця: водія транспортного засобу, пішоходу чи органів влади, які забезпечують безпеку дорожнього руху.

З УРАХУВАННЯМ обговорень та пропозицій - в рамках роботи Секції № 3 «Профілактика дитячого дорожньо-транспортного травматизму»:

Рекомендувати МОН спільно з МВС, Нацполіцією:

1. Провести аналіз існуючої нормативно-правової та навчально-методичної бази щодо профілактики дитячого дорожньо-транспортного травматизму.
2. Розробити комплексний проект профілактики дитячого дорожньо-транспортного травматизму.
3. Розробити методичні рекомендації щодо реалізації комплексного проекту профілактики дитячого дорожньо-транспортного травматизму.
4. Проведення профілактичних заходів в загальноосвітніх закладах, проведення акцій з вихованцями дитячих садків про необхідність носіння світловідбивних елементів.
5. Проведення планомірної роботи з водіями про необхідність використання дитячих утримуючих пристроїв під час перевезення дітей.

З УРАХУВАННЯМ обговорень та пропозицій - в рамках роботи Секції № 4: «Формування і реалізація державної політики всфері безпеки дорожнього руху на автомобільному транспорті»,

1. Запропонувати Президенту України ініціювати у 2017 році позачергове засідання Національної ради реформ, на якому розглянути питання стосовно стану і перспектив забезпечення в Україні безпеки дорожнього руху.
2. Запропонувати Кабінету Міністрів України розглянути на засіданні Уряду у III кварталі 2017 року питання забезпечення в Україні безпеки дорожнього руху.
3. Просити Мінінфраструктури, МВС, МОЗ, інші міністерства, центральні органи виконавчої влади за участі Міжвідомчої робочої групи з реформування державної системи безпеки дорожнього руху, утвореній відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 09.11.2016 № 938-р, невідкладно доопрацювати та забезпечити подання на затвердження до Кабінету Міністрів України проекту Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року.
4. З урахуванням положень розробленого проекту Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року, розробити та забезпечити подання на розгляд та затвердження до Кабінету Міністрів України проект Плану заходів щодо реалізації Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року, завдання та заходи якого повинні бути направлені на:
 - впровадження систем управління безпекою дорожнього руху суб'єктами господарювання, які проводять діяльність з перевезення пасажирів та вантажів;
 - підвищення якості підготовки водіїв;
 - гармонізацію законодавства з питань безпеки конструкції транспортних засобів та їх технічного стану із законодавством ЄС;
 - запровадження європейської системи допуску до ринку автомобільних перевезень пасажирів та вантажів у відповідності із Регламентом (ЄС) 1071/2009;
 - запровадження системи підготовки та підтвердження професійної компетентності фахівців, керівників, які працюють у сфері автомобільного транспорту;
 - запровадження системи підготовки та підтвердження професійної компетентності водіїв відповідно до положень Директиви 2003/59/ЄС;
 - створення мережі зон відпочинку для водіїв вантажних та інших транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування;

- забезпечення виконання вимог щодо використання тахографів та обмежувачів швидкості для автобусів та вантажних транспортних засобів згідно з Директивою ЄС 92/6/ЄЕС;
 - забезпечення ефективного державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог безпеки дорожнього руху суб'єктами господарювання, які провадять діяльність з перевезення пасажирів і вантажів, та посилення відповідальності за порушення ними вимог законодавства з питань безпеки дорожнього руху;
 - забезпечення системного контролю за габаритно-ваговими параметрами транспортних засобів та підвищення відповідальності за порушення габаритно-вагових параметрів транспортних засобів;
 - забезпечення відповідності транспортних засобів, що здійснюють перевезення небезпечних вантажів, швидкопсувних харчових продуктів, міжнародним вимогам;
 - впровадження використання нових технологій для покращення безпечності транспортних засобів;
 - реформування системи контролю за технічним станом транспортних засобів згідно з Директивою 2009/40/ЄС;
 - забезпечення належного технічного стану транспортних засобів у частині їх обладнання для перевезення осіб з інвалідністю;
 - запровадження технічної придорожньої перевірки придатності до експлуатації комерційних транспортних засобів у відповідності до Директиви 2014/47/ЄС;
 - запровадження обов'язкового використання шин відповідно до пори року (сезону), контроль дотримання вимог;
 - забезпечення безпеки при експлуатації електромобілів;
6. Підготувати та подати на затвердження заходи із забезпечення безпеки дорожнього руху, що можуть бути профінансовані у 2018-2020 роках за кошти державного дорожнього фонду, відповідно до Закону України «Про джерела фінансування дорожнього господарства України».
7. Продовжити роботу щодо залучення коштів міжнародних та європейських фінансових інституцій на фінансування заходів, спрямованих на підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні.
8. Запропонувати Мінінфраструктури:
- підготувати та подати, згідно законодавству, проекти законодавчих актів України щодо внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері автомобільного транспорту відповідно до вимог Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони та з метою

приведення їх у відповідність з актами Європейського Союзу у сфері безпеки на транспорті.

- врахувати при підготовці проекту Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року пріоритет підвищення рівня безпеки на транспорті, убезпечення руху транспортних засобів та перевезення пасажирів і вантажів.

9. Запропонувати місцевим органам виконавчої влади:

- передбачити у власних програмах щодо забезпечення безпеки дорожнього руху заходи на убезпечення руху транспортних засобів та перевезення пасажирів і вантажів з урахуванням положень розробленого проекту Стратегії підвищення рівня безпеки дорожнього руху в Україні на період до 2020 року.
- забезпечити виділення коштів в необхідних обсягах на фінансування заходів, спрямованих на підвищення рівня безпеки дорожнього руху в рамках прийнятих програм.

З УРАХУВАННЯМ обговорень та пропозицій - в рамках роботи Секції № 5: «Безпека автомобільних доріг і дорожньої інфраструктури»:

1. Запровадити до 2020 року в галузі управління автомобільними дорогами загального користування систему управління безпекою дорожнього руху відповідно до вимог ДСТУ ISO 39001:2015 «Система управління безпекою дорожнього руху. Вимоги та настанова щодо застосування (ISO 39001:2012, IDT)».
2. Забезпечити до 2020 року впровадження положень Директиви 2008/96/ЄС Європейського парламенту та Ради від 19 листопада 2008 року «Про управління безпекою дорожньої інфраструктури» щодо проведення аудиту безпеки автомобільних доріг загального користування на всіх етапах від планування до введення в експлуатацію.
3. Протягом 2017-2020 років забезпечити розроблення Міжвідомчою робочою групою з реформування державної системи безпеки дорожнього руху Методики визначення соціально-економічних втрат від дорожньо-транспортних пригод.
4. З використанням фінансових можливостей Державного дорожнього фонду забезпечити відповідність розвитку дорожньої мережі країни та її стану інтенсивності транспортного і пішохідного руху, що дасть можливість зменшити рівень смертності внаслідок ДТП на 30 відсотків до 2020 року.

5. В проектах будівництва, реконструкції та капітального ремонту доріг забезпечувати дотримання законодавства, правил, норм та стандартів з безпеки дорожнього руху та не допускати зменшення капітальних витрат за рахунок скорочення заходів, що впливають на безпеку дорожнього руху.
6. Запровадити програми щодо ліквідації місць (ділянок) концентрації дорожньо-транспортних пригод і ділянок з підвищеною аварійністю.
7. Забезпечити доступ дорожньої інфраструктури для осіб з інвалідністю та обмеженими фізичними можливостями.

ЗУРАХУВАННЯМ обговорень та пропозицій - в рамках роботи Секції № 6 «Можливості органів місцевого самоврядування в організації системи управління безпекою дорожнього руху»:

1. Роботка, затвердження та впровадження Стратегії та Програми по організації та безпеці дорожнього руху – на рівні держави та на рівні органів місцевого самоврядування
2. Визначення місцевим самоврядуванням уповноваженого органу, що здійснює організацію дорожнього руху, єдиним суб'єктом подання проектів, схем організації дорожнього руху для погодження у поліції та інших контролюючих органах.
3. Посилення повноважень органів місцевого самоврядування щодо встановлення швидкісного режиму, забезпечення відповідальності за його порушення – та ліквідація ліміту перевищення швидкості без накладання штрафу.
4. Запровадження порядку обов'язкового отримання при будівництві нових та реконструкції існуючих об'єктів технічних умов на розробку та впровадження транспортно-пішохідних схем руху для приєднання до вулично-дорожньої мережі міста – відповідно до параметрів пропускної здатності вулично-дорожньої мережі, мережі громадського транспорту, велодоріжок та тротуарів, з обов'язковою реалізацією в рамках першого пускового комплексу.
5. Аудит організації та безпеки дорожнього руху – розробка та затвердження нормативної бази, методики проведення та сертифікації спеціалістів по аудиту організації та безпеки дорожнього руху для превентивного виявлення аварійно-небезпечних ділянок та місць можливого скоєння ДТП.
6. Розробка та затвердження ДСТУ щодо визначення, аналізу, ліквідації та контролю за ефективністю ліквідації місць концентрації ДТП та створення регіональних та міських комісій по аналізу місць

концентрації ДТП в складі представників органів місцевого самоврядування, балансоутримувачів вулично-дорожньої мережі, поліції, інших органів.

7. Вдосконалення нормативної бази з розвитку велосипедного руху та велосипедної інфраструктури – визначення статусу велосипедиста як учасника дорожнього руху, ДБН, засобів регулювання руху тощо.
8. Вдосконалення нормативної бази з переміщення та подальшої утилізації безгоспного транспорту – спрощення процедури переміщення та порядку утилізації.
9. Врегулювання обмеження та заборони в'їзду великовагового транспорту – надання повноважень місцевому самоврядуванню з контролю, обмеження, заборони та накладання адміністративних і фінансових санкцій, запровадження мобільних та стаціонарних комплексів вагового контролю, тимчасових схем руху великовагового транспорту при будівництвах.
10. Надання права уповноваженому місцевим самоврядуванням органу, який здійснює організацію дорожнього руху, надати повноваження з контролю та виявлення фактів самовільного встановлення, закриття та демонтажу технічних засобів регулювання дорожнього руху (ТЗРДР), самовільного перекриття та обмеження руху транспорту і пішоходів – та визначити адміністративні комісії при виконавчих органах місцевих рад органами, що здійснюють притягнення до адміністративної відповідальності. Розміщення та демонтаж ТЗРДР може здійснюватися лише за погодженням з уповноваженим органом місцевого самоврядування.
11. Запровадження фінансової відповідальності за транспортні втрати в результаті несанкціонованих змін організації дорожнього руху (зміни ТЗРДР, перекриття руху тощо) – затвердження методики розрахунку транспортних втрат та порядку стягнення коштів до місцевого бюджету.

З УРАХУВАННЯМ обговорень та пропозицій - в рамках роботи Секції № 7: «Медико-психологічні заходи безпеки дорожнього руху, лікування і реабілітації жертв ДТП»:

1. Рекомендувати МОЗ України удосконалити організацію і методологію первинних, періодичних і позачергових оглядів кандидатів у водії та водіїв впровадженням установленим порядком нової лікарської спеціалізації «експерт з транспортної медицини».
2. Міжвідомчим наказом МВС, Мінінфраструктури, МОН і МОЗ України нормативно закріпити вимоги і удосконалити організацію

обов'язкового навчання кандидатів у водії та водіїв методиці та навичкам домедичної допомоги.

3. Для об'єктивізації та прискорення процедури передрейсових медичних оглядів водіїв спільними рішеннями і зусиллями МОЗ та Мінінфраструктури України розробити і впровадити установленим порядком в автопідприємствах програмні апарати для експрес-діагностики психофізіологічних станів водіїв.
4. Урядовими рішеннями і погодженими зусиллями Мінінфраструктури, МВС і МОЗ України внести технологічні удосконалення автомобільних тахографів доповненням блоку для моніторингу і оцінки психофізіологічного стану водія.
5. Внести установленим порядком зміни в Закон України «Про дорожній рух» та відповідні підзаконні акти стосовно впровадження системи психофізіологічної експертизи кандидатів у водії та водіїв.
6. Підтримати громадські ініціативи стосовно створення Громадської організації «Асоціація жертв ДТП».
7. Рекомендувати профільним міністерствам, страховим об'єднанням і громадським організаціям здійснити нормотворчі та організаційні заходи для впровадження в Україні системи медико-психологічної та соціальної реабілітації жертв ДТП.
8. Підтримати ініціативу МОЗ України стосовно розробки і впровадження Реєстру даних про медичні огляди, психофізіологічну експертизу кандидатів у водії та водіїв, проходження ними навчання методиці та навичкам домедичної допомоги та інтегрувати цей Реєстр в загальнодержавну інформаційну систему забезпечення безпеки дорожнього руху.
9. Ініціювати урядові рішення стосовно проведення науково-дослідних і науково-конструкторських робіт, спрямованих на удосконалення нормативної та методичної бази системи забезпечення безпеки дорожнього руху, розробки і впровадження в ній сучасного інформаційного та технічного обладнання.

УЧАСНИКИ КОНГРЕССУ з метою реалізації положень цієї Декларації ПРОПОНУЮТЬ:

1. Визнати Конгрес ефективним комунікаційним майданчиком для розвитку партнерства між державою, суспільством і бізнесом з метою оптимізації правової, організаційної та економічної основи діяльності щодо зниження рівня дорожньо-транспортного травматизму.
2. Рекомендувати проводити Конгрес один раз в два роки.

3. Запропонувати Уряду України спільно з бізнес-спільнотою та громадськими організаціями провести на базі створеної платформи в рамках Тижня безпеки дорожнього руху листопаді 2017 року Міжнародну Конференцію фінансових донорів і одержувачів допомоги за участі також міжнародних організацій та фондів.
4. Рекомендувати Торгово-промисловій палаті України продовжити започатковану роботу з організації реформування системи управління безпеки, утворивши відповідний дорадчо-консультаційний орган (Робочу групу) при ТПП України.
5. Просити Уряд України підтримати ініціативу учасників Конгресу з проведення в Києві в 2018 році Міжнародного кінофестивалю з безпеки дорожнього руху.